

ство-то е изворъ на всяка естествевна истина; но гдѣ е напрымѣръ, изворъ-атъ на исторически-те истини, ако не са въ книги то кадѣ? како убо може нѣкой да ся увѣри даесь за едно слученіе, кое-то е было преди двѣ хиляди години? Они вси-то са намъ предали таковы неща были ли са безъ предразсудоцы и лицелюбіе (хатаръ?) Имали ли са прости сердце? При това, книги-те, кон-то преносятъ намъ товѣ не имать ли потреба отъ преписватели, типографы замѣчители, преводатели, конто кой мало кой много развалятъ истина-та? Книги-те какъ-то предобрѣ казуващъ са человекескы искусства. Треба убо да оставиме всяка историческа истина, понеже не достига она до насъ развѣ чрезъ подлежащи-те на измама человекы. — Що ползува на наше-то благополучіе рече Индіанниъ-атъ исторія-та на нашы прѣдкы, на настоящы-те дѣла исторія-та е исторія на предшедшы-те и на будущы-те.,,

„ Прехарно, рече Англичанинъ-атъ; нравственны-те обаче истини ще исповѣдоващъ нужды за благопокучіе-то на человекескій родъ. Како убо да ги намериме въ естество-то? Въ него добытоцы-те ся борятъ, убиватся и ся я-